Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Μιὰ ζωὴ ἀφιερωμένη στὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ Γένος

1η Μαΐου 1919: Οἱ Σύμμαχοι δίδουν ἐντολὴν Ἑλληνικῆς ἀποβάσεως

57ον

Ἡ μεγάλη ἐπιθυμία τοῦ Χρυσοστόμου ἦτο νὰ γνωρίση προσωπικῶς τὸν Βενιζέλον. Ἐπίστευεν ὅτι εἰς αὐτὸν εἶχε λάχει ὁ κλῆρος νὰ πραγματοποιήση τὰ μεγάλα ὄνειρα τῆς φυλῆς. Γράφει λοιπὸν πρὸς τὸν κ. Ζαμάνο, βουλευτὴ τότε, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26 Ἰανουαρίου 1919:

«Εἶναι ἀνάγκη καὶ προσωπικῶς νὰ γνωρισθῶ μετὰ τοῦ Μεγάλου Πρωθυπουργοῦ μας Βενιζέλου· καὶ ὅταν ἐπ' αἰσίαις ὥραις φθάση εἰς Ἀθήνας οὗτος ἂς εὐδοκήση νὰ μὲ ζητήση νὰ μεταβῶ ἐκεῖσε. Πολλὰ ἔχω νὰ ὑποβάλω καὶ συνεννοηθῶ διὰ τὰ μεγάλα ἐκκλησιαστικοπολιτικὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα συντόμως λίαν θέλουσι ἀπασχολήσει τὴν προσοχὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους μας. Ὁ Μέγας Βενιζέλος ἦτο καὶ θὰ εἶναι ὁ ἐνδεδειγμένος καὶ πραγματικὸς ἡγέτης τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, καὶ εἶναι ἀνάγκη ν' ἁρμονίσω τὰς ἀντιλήψεις μου μὲ τοὺς εὐρεῖς καὶ διαυγεῖς ὁρίζοντας τῆς ὑπερτέρας ἀντιλήψεως τοῦ Μεγάλου μας Πρωθυπουργοῦ, ἀσχέτως ὅλως πρὸς τὰς ἐκπλήξεις, τὰς ὁποίας μᾶς ἐπιφυλάσσει τὸ μέλλον, καὶ χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τί ἡ θεία Πρόνοια ἔχει προωρισμένον διὰ τὰς τύχας καὶ τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν».

Καὶ ἡ «ἔκπληξις» ἐπραγματοποιήθη. Τὴν 1ην Μαΐου τοῦ 1919, ὅταν ὁ κυβερνήτης τοῦ ἐλλιμενισμένου εἰς τὴν Σμύρνη θωρηκτοῦ «Ἀβέρωφ» ἐλάμβανε παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ Βενιζέλου τηλεγράφημα, ἀναγγέλλον τὴν ἀπόφασιν τῶν Συνάμεων περὶ κατοχῆς τῆς Σμύρνης ὑπὸ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Ἀσυγκράτητος ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν ὁ Μαυρουδῆς σπεύδει εἰς τὸν Μητροπολίτην νὰ τοῦ ἀνακοινώση τὸ τηλεγράφημα. Ὁ Χρυσόστομος εἰς τὴν ἀρχὴ δὲν κατορθώνει ν' ἀρθρώση λέξιν. Γονατίζει. Φέρει τὸ τηλεγράφημα στὰ χείλη του. Ὑψώνει τὰ χέρια του στὸν οὐρανὸ καὶ ψιθυρίζει: Νῦν ἀπολύεις...

Τὴν 4ην μ. μ. τῆς 1ης Μαΐου εἰς τὴν Μητρόπολιν ἐκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου οἱ δημογέροντες, οἱ ἔφοροι καὶ οἱ πρόκριτοι τῆς πόλεως καὶ ἐκεῖ ἀνὴγ γέλθη ἡ χαρμόσυνος εἴδησις καὶ ἀνεγνώσθη μετὰ συγκινήσεως ἀπεριγράπτου τὸ διάγγελμα τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀρχόμενον διὰ τῆς φράσεως: «Τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἦλθεν...».

Ὁ Μητροπολίτης ἠγέρθη καὶ ἐνδάκρυς ἀπήγγειλε σύντομον προσευχὴν καὶ ὕστερον ἔδωσε μὲ τὴν κατανύσσουσαν εὐγλωττίαν του τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἱστάλου γεγονότος. Ἡ ἡμέρα αὐτὴ ἦτο ἡ εὐτυχεστέρα τὴν ὁποίαν ἔζησεν ἐπὶ τῆς Γῆς ὁ μάρτυς ἱεράρχης.

«Τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἀδελφοί μου, ἐπέστη πράγματι— λέγει ὁ Χρυσόστομος. Οἱ πόθοι τῶν αἰώνων ἐκπληροῦνται. Οἱ ἔκτακτοι χρόνοι ἤγγισαν. Αἱ μεγάλαι ἐλπίδες τοῦ Γένους μας, ὁ ἀνύστακτος, ὁ σφοδρός, ὁ μύχιος, ὁ θερμός, ὁ καίων καὶ φλογίζων ὡς ὁ πεπυρακτωμένος σίδηρος τὰ σπλάγχνα μας πόθος πρὸς ἕνωσιν μετὰ τῆς μητρός μας Ἑλλάδος, ἰδοὺ κατὰ τὴν σήμερον ἱστορικὴν καὶ ἀξιομνημόνευτον ἡμέραν τῆς 1ης Μαΐου γίνεται πρᾶγμα καὶ γεγονὸς τετελεσμένον.

»Ἀπὸ τῆς σήμερον 1ης τοῦ φαιδροῦ Μαΐου, τοῦ δροσοσταλάκτου τούτου μηνός, τοῦ στεφάνου τῶν μηνῶν, ἀποτελοῦμεν ἀναπόσπαστον τμῆμα τῆς ἡνωμένης, τῆς ἐντίμου, τῆς ἀθανάτου μεγάλης μας πατρίδος Ἑλλάδος· ἡ ἀποβίβασις τῶν Ἑλληνικῶν μεραρχιῶν εἰς τὰ μικρασιατικὰ παράλια ἤρξατο, τὸ ἐξωτερικὸν φρούριον τῆς Σμύρνης κατελήφθη ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων· αὔριον οἱ ἐλευθεροταί μας εἰσέρχονται εἰς τὴν κατοχὴν τῆς πόλεως.

»Τὸ σήμερον στεφανούμενον ἔργον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησαν καὶ ἐγιγάντωσαν ἀγῶνες καὶ θυσίαι αἰώνων ὅλων, μᾶς καλεῖ ν' ἀρθῶμεν ὑπεράνω ὅλων τῶν κοινῶν καὶ μικρῶν ἀντιλήψεων ν' ἀρθῶμεν εἰς τὸ ὕψος τῶν ἐνδόξων παραδόσεων καὶ τῶν μεγάλων ὑποχρεώσεων τῆς Φυλῆς, μᾶς καλεῖ ν' ἀρθῶμεν ἡμεῖς ἐδῶ οἱ κατ' ἀνατολὰς Ἕλληνες ὑπὲρ τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀκόμη ἐθνικιστικόν, νὰ ἀρθῶμεν εἰς τὸ πνεῦμα τῶν αἰώνων, τὸ ὁποῖον εἶναι αἰώνιον καὶ ὅπου καταργοῦνται αἱ διαιρέσεις καὶ διαφοραὶ ἀνθρώπου ἀπὸ ἀνθρώπον καὶ ἔθνους ἀπὸ ἔθνος.

. . . . . .

»Σύμπαν τὸ Ἑλληνικὸν πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανον καὶ νὰ εἶναι εὐγνῶμον, διότι εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν δίνην, ὅπου τόσα καὶ τόσα κράτη καταποντίζονται, ἡ Ἑλλὰς ἀναδύεται ἐκ μέσου τῶν ἀφρῶν τῆς παγκοσμίου τρικυμίας καθαρωτέρα καὶ εὐσεβεστέρα ἐκ συνθήκης, ὡραιοτέρα καὶ αἰθριωτέρα εἰς τὰ ἰδεώδη της, μεγαλοπρεπεστάτη καὶ πανένδοξος, ὁποία ἦτο κατὰ τοὺς ἐνδόξους χρόνους τοῦ Μαραθῶνος, τῆς Σαλαμῖνος καὶ τῶν Πλαταιῶν.

»Καὶ τοῦτο, διότι εἰς τὴν πλέον κρίσιμον τῆς ἱστορίας της περίοδον ἀνέστησεν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἡ Θεία Πρόνοια τὸν μέγιστον τῶν πολιτικῶν της ἀνδρῶν, τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον. Συλλογισθῆτε τί θὰ ἐγίνετο ἡ πατρὶς μας ἄνευ τοῦ Βενιζέλου. Τὸν ἀπεκάλεσαν Ὀδυσσέα, Περικλῆν, Θεμιστοκλῆν. Τί εἶναι ὅλα αὐτά; Εἶναι ὅ λ α αὐτά. Διότι εἶναι ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ πνεύματος, τοῦ ὑγιοῦς καὶ ἀδιαφθόρου, εἶναι ἡ ἐνσάρκωσι τῆς φυλῆς, ὅπερ σημαίνει τὴν ἐνσάρκωσιν τῆς μεγαλοφυΐας καὶ τὸ πλήρωμα ὅλων τῶν ἱκανοτήτων...»

Ἡ χαρμόσυνος εἴδησις διεδόθη ἀστραπιαίως εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐπροκάλεσε τὴν ζωηροτέραν ἐκδήλωσιν ἐνθουσιασμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισε ποτὲ ἡ Σμύρνη. Ἡ πόλις ἐσημαιοστολίσθη μὲ τὴν κυανόλευκον, παντοῦ ἀντηχοῦσαν θούρια ἡρωϊκά, οἱ χριστιανοὶ ἐχαιρετοῦσαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Μεγάλα πλήθη συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν προκυμαίαν καὶ ἔμειναν ἐκεῖ ὅλη τὴ νύκτα διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν ἄφιξιν τῶν ἑλληνικῶν πολεμικῶν σκαφῶν καὶ τὴν ἀποβίβασιν τοῦ στρατοῦ.

Τὴν 7ην πρωϊνὴν τῆς 2ας Μαΐου 1919 ἀνεφάνησαν τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα στὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντος καὶ μετέδωσαν εἰς τὸν λαὸν τῆς Σμύρνης ρίγη ἀπεριγράπτου συγκινήσεως. Ἡ «Πατρὶς» προηγεῖτο καὶ ἀκολουθοῦσαν ἄλλα ἕξη ἐπιβατικά. Ἡ ἀποβίβασις ἤρχισεν εἰς τὴν μεγάλην ἀποβάθραν τῆς Πούντας.

Τὰς ζωηροτέρας ἐκδηλώσεις προεκάλεσεν ἡ θέα τῶν εὐζώνων ὑπὸ τὸν ταγματάρχην Σταυριανόπουλον. Ἀκολουθοῦσε τὸ πεζικὸν ὑπὸ τὸν ταγματάρχην Κ. Τζαβέλαν καὶ κατόπιν τὰ ἄλλα σώματα. Ἀνοίχθηκε κατόπιν δίοδος εἰς τὴν παράταξιν καὶ διῆλθον αἱ σημαῖαι τῶν συνταγμάτων, ἀκολουθοῦντος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κατοχῆς συνταγματάρχου Ν. Ζαφειρίου. Διηυθύνθησαν ἐπὶ τῆς ἐξέδρας, ὅπου ἀνέμενεν ὁ μητροπολίτης καὶ οἱ ἱερεῖς φέροντες τὰ χρυσᾶ των ἄμφια. Ἐκεῖ αἱ κολπούμεναι ὑπὸ τῆς θαλασσίας αὔρας ἑλληνικαὶ σημαῖαι ἐνηγκαλίζοντο τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα τῆς ἐκκλησιαστικῆς πομπῆς. Ἦτο ὁ συμβολικὸς ἀσπασμὸς τῆς ἐλευθέρας Μητρὸς πρὸς τὴν λυτρουμένην Θυγατέρα. Ὁ μητροπολίτης Χρυσόστομος κατέπεσε γονυπετὴς καὶ ηὐλόγησε κλαίων τὰς σημαίας. Οἱ λυγμοὶ τοῦ πλήθους ἠκούοντο ὡς ὑπόκρουσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν εὐχῶν. Σκηνὴ βαθυτέρας συγκινήσεως καὶ ὑψηλοτέρας γραφικότητος δυσκόλως δύναται νὰ παρουσιάση ἡ ἱστορία εἰς τοὺς στεφανουμένους ἀγῶνας τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς.

Αὐθημερὸν ὁ Χρυσόστομος ἀπηύθυνε τηλεγραφήματα εὐγνωμοσύνης, ἀλλὰ καὶ ἐκκλήσεις ὑπὲρ ὁριστικῆς ἑνώσεως τῆς Σμύρνης μὲ τὴν Ἑλλάδα, πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς.

«Πρὸς ὑμᾶς— τηλεγραφεῖ εἰς τὸν Γεώργιον Κλεμανσὼ— τὸν μέγιστον τῶν συγχρόνων φιλελλήνων, πρὸς ὑμᾶς, τὸν ἐνσαρκοῦντα τὴν σύγχρονον μεγάλην γαλλικὴν ψυχὴν μὲ τὰ μεγάλα καὶ ὡραῖα ἰδεώδη της, τὰ ὁποῖα ἰδεώδη ἐξεπορεύθησαν τὸ πρῶτον ἀπὸ τὰς γαλόεσσας ἀκτὰς τῆς κοιτίδος παντὸς τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ, τῆς Ἰωνίας, πρὸς Ὑμᾶς, ὅστις διελύσατε τὸν ζόφον τὸν σκοτίζοντα ἐπὶ τόσους αἰῶνας τὸν φωτεινὸν ὁρίζοντα τῆς Ἀσιατικῆς Ἑλλάδος, μετὰ δακρύων ὑποβάλλει βαθέα αἰσθήματα σεβασμοῦ, εὐγνωμοσύνης καὶ αἰωνίου ἀφοσιώσεως καὶ λατρείας. Εἴμεθα ὑπερήφανοι διότι ἡ εὐγενὴς Γαλλία, προνομιοῦχος τῆς σήμερον κληρονόμος τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἐπαναφέρει αὐτὸν εἰς τοὺς ἀρχαίους καὶ πρώτους αὐτοῦ σκαπανεῖς.

Ζῆθι Γαλλία, ἡ γεννῶσα ἄνδρας ὡς τὸν Κλεμανσώ».

Πρὸς τὸν Ἀμερικανὸν πρόεδρον Οὐΐλσων τηλεγραφεῖ:

«Ἰωνία, πατρὶς μεγίστου ἐκ πολιτιστοῦ σύμπαντος κόσμου Ὁμήρου, κοιτὶς ἀθανάτου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, γενέτειρα, τροφὸς πάσης ἐπιστήμης καὶ τέχνης, τόπος ἑπτὰ χρυσῶν ἀστέρων Ἀποκαλύψεως, κέντρον πάσης συγχρόνου ἐμπορικῆς, ἐκπολιτιστικῆς ἑλληνικῆς κινήσεως, ἀπαλλαγεῖσα δεσμῶν προαιωνίου δουλείας χάρις εἰς δικαιόφρονας καὶ χριστιανικὰς ὑμῶν βουλάς, ὑψοῖ ἐλευθέρας χεῖρας καὶ λογισμὸν πρὸς οὐρανόν, κλίνει γόνυ καὶ καταφιλεῖ ὑμετέρας ἀπελευθερωτικὰς χεῖρας. Ἀποδιδομένη εἰς ἐλευθέραν ζωήν, θὰ χύση ἀνέσπερον φῶς ἑλληνικοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Δικαιοῦσα δὲ ὑμετέρας μεγαλόφρονας προθέσεις, θὰ φέρῃ φῶς καὶ εὐδαιμονίαν ἐκεῖ ὅπου ἐβασίλευε τὸ ἔρεβος. Ζῆθι μεγάλε Πρόεδρε μεγίστου, Χριστιανικωτάτου φιλελευθέρου Ἀμερικανικοῦ λαοῦ, Οὐΐλσων.

Μητροπολίτης Σμύρνης
Μετὰ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν καὶ σύμπαντος λαοῦ».

Θερμὰ ἐπίσης τηλεγραφήματα ἀπευθύνει πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος Ἀλέξανδρον, τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας, τὸν Μπριάν, τὸν Τζιολίττι καὶ ἄλλας προσωπικότητας. Δὲν ξεχνᾶ κανένα. Πρὸς τὸν διάσημον συγγραφέα Ἀνατόλ Φράνς, ὁ ὁποῖος εἶχε δημοσιεύσει φιλελληνικὸν ἄρθρον, τηλεγραφεῖ: «Ἐδώσατε φωνὴν εἰς τὸ δίκαιον μὲ τὴν ἰδίαν ὑπέροχον δύναμιν, μὲ τὴν ὁποίαν δίδετε ἔκφρασιν εἰς τὸ κάλλος διὰ τῆς γραφίδος σας. Μὲ δάκρυα πόνου διὰ προσφάτους συμφορὰς δουλείας καὶ ἀνεκλαλήτου χαρᾶς διὰ τὴν παλινοστήσασαν Ἐλευθερίαν εὐχαριστοῦσι πάντες οἱ λυτροῦμενοι χριστιανοὶ Μικρασιᾶται τὸν μάγον συγγραφέα, ἀνάστημα καὶ θρέμμα τῆς πάλαι Ἰωνίας».

ΑΥΡΙΟΝ: Τὰ θλιβερὰ ἐπεισόδια.

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ»

Αὔριον Τετάρτην καὶ ὥραν 8 μ. μ. εἰς τὴν Διακίδειον Σχολὴν θὰ ὁμιλήση ὁ κ. Ν. Σκληρὸς μὲ θέμα «Πολιτισμὸς καὶ ἐκφυλισμὸς εἰς τὸ ἄτομον, τὴν οἰκογένειαν καὶ τὸ ἔθνος. Θὰ ἐπακολουθήσουν δημοτικὰ τραγούδια ἀπὸ τὸν Σύνδεσμον Μουσικῶν ὁ «Δαυΐδ». Εἴσοδος ἄνευ προσκλήσεων.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

—Τακτικοῦ μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ

Τὸ Πρακτικὸν Γεωργικὸν Σχολεῖον Πατρῶν, προκηρύσσει τακτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διενεργηθησόμενον ἐν Πάτραις καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα αὐτοῦ τὴν 26) 11)1963 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10—12 π. μ. διὰ τὴν ἀνάδειξιν μειοδότου προμηθείας 150ύ (2) περίπου μ3 σουηδικῆς ξυλείας πριστῆς:

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν λεπτομερῶς τῶν ὅρων διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν παρὰ τῷ Πρακτικῷ Γεωργικῷ Σχολείῳ Πατρῶν.

Ἐν Πάτραις τῇ 8)11)1963
Ὁ Διευθυντὴς
Γ. ΚΟΖΙΩΝΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΧΑΪΑΣ

Ἀριθ. Πρωτοκ. 3644

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν φανερὰν δημοπρασίαν διὰ προφορικῶν προσφορῶν ἐνιαίου ἀκεραίου ποσοστοῦ ἐκπτώσεως ἐπὶ ἀπάντων τῶν τιμῶν τῶν τιμολογίων τῶν ἐγκεκριμένων μελετῶν ἡ ἀνάδειξις ἀναδόχου ἐκτελέσεως ἐργασιῶν περιφράξεως γηπέδου καὶ ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως Κτηνιατρείου Καλαβρύτων συνολικῆς προϋπολογισθείσης δαπάνης δέκα ἐννέα χιλιάδων (19.000) δραχ.

Ἡ δημοπρασία διενεργηθήσεται τὴν 18ην Νοεμβρίου 1963 καὶ ὥραν 11ην π. μ. (λῆξις προσφορῶν) ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Διευθύνσεως ΤΥΝ Ἀχαΐας (Μαι ζῶνος 115) ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς.

Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐργολάβοι δημοσίων Ἔργων Α' τάξεως καὶ ἄνω δι' ἔργα οἰκοδομικὰ, δυνάμενοι νὰ συμμετάσχωσι ὡς ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ πτυχίου των.

Ἕκαστος διαγωνιζόμενος ὀφείλει νὰ καταθέση ἐγγύησιν συμμετοχῆς διὰ ποσὸν 380 δρχ.

Τὰ σχετικὰ τεύχη τῆς δημοπρασίας εἶναι κατατεθειμένα εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως ΤΥΝ Ἀχαΐας, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν, προσερχόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Πάτραι τῇ 11—9—1963

Ὁ Διευθυντὴς Νομαρχίας Ἀχαΐας, ὡς πρόεδρος τοῦ Ν. Τ. Ἀχαΐας
ΠΑΝ. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Εἰς μνήμην Εὐφροσύνης Ι. Γιαννακοπούλου κατέθεσαν:

Ὁ κ. Λάμπης Ι. Γιαννακόπουλος ὑπὲρ Ἀσύλου Ἀνιάτων δρχ. 300, ὑπὲρ Μορφωτικοῦ Συλλόγου 250, ὑπὲρ ἁγιογραφήσεως ἱεροῦ ναοῦ Παντοκράτορος 250, ὑπὲρ Ἑταιρίας Ἀντιλήψεως Τυφλῶν 200.

Ἡ οἰκογένεια Νίκου Γιαννακοπούλου ὑπὲρ ἀνεγέρσεως ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου 250, ὑπὲρ σκοπῶν Μορφωτικοῦ Συλλόγου 250, ὑπὲρ ἁγιογραφήσεως ἱεροῦ ναοῦ Παντοκράτορος 200, ὑπὲρ ἀπόρου οἰκογενείας 100.

Ἡ οἰκογένεια Μιχαὴλ Σταθακοπούλου ὑπὲρ Ἀσύλου Ἀνιάτων 200, ὑπὲρ σκοπῶν Μορφωτικοῦ Συλλόγου 200, ὑπὲρ ἀπόρου οἰκογενείας 200.

Ἡ κ. Ὀλυμπία Χρ. Ροδοπούλου ὑπὲρ Ἀσύλου Ἀνιάτων δραχμὰς 300.

Ἡ κ. Εὐτυχία Δημ. Παπαδημητρίου ὑπὲρ σκοπῶν Μορφωτικοῦ Συλλόγου δρχ. 300.

Ἡ κ. Ἀφροδίτη Διδάχου ὑπὲρ ἀπόρου Γ. Α. δραχ. 200.

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Νίκου Τσούνα ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας Ἀντιλήψεως Τυφλῶν δραχ. 150.

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Πολυκάρπου Σφήκα ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας Ἀντιλήψεως Τυφλῶν δρχ. 150.

Ὁ κ. Ἄγης Δημ. Παπαδημητρίου ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας Ἀντιλήψεως Τυφλῶν 150.

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κων. Ναθαναὴλ (ἐξ Ἀθηνῶν) ὑπὲρ ἀπόρου οἰκογενείας δραχ. 200.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων κατέθεσαν: Τὰ τέκνα τῆς Ἄννας Τρωΐζου δραχ. 300 εἰς μνήμην της, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δημητρίου Φιλ. Ἰωάννου καὶ ἡ οἰκογένεια Φιλίππου Ἰωάννου ἀνὰ δρχ. 100 εἰς μνήμην Εὐφροσύνης Γιαννακοπούλου καὶ Θεοδώρου Μπουρίσσα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρύτατον πένθος μας ἐπὶ τῇ αἰφνιδίᾳ ἀπωλείᾳ τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν ἀδελφοῦ καὶ θείου

ΣΤΕΦΑΝΟΥ Π. ΣΟΥΡΑΝΗ

θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.
Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί.

Η ΑΓΓΛΙΑ ΕΙΣ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ ΜΙΛΑΝΟΥ

Εἰς τὴν ἔκθεσιν μηχανικῶν ἐργαλείων τοῦ Μιλάνου ἐπεδείχθη τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον τὸ ἀνωτέρω εἰκονιζόμενον ἀγγλικῆς κατασκευῆς μηχάνημα μεταφορᾶς, τὸ μικρότερον ἐν τῷ κόσμῳ εἰς τὸ εἶδος του

ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΑΙ ΕΙΣ ΚΛΕΙΣΤΟΝ ΧΩΡΟΝ

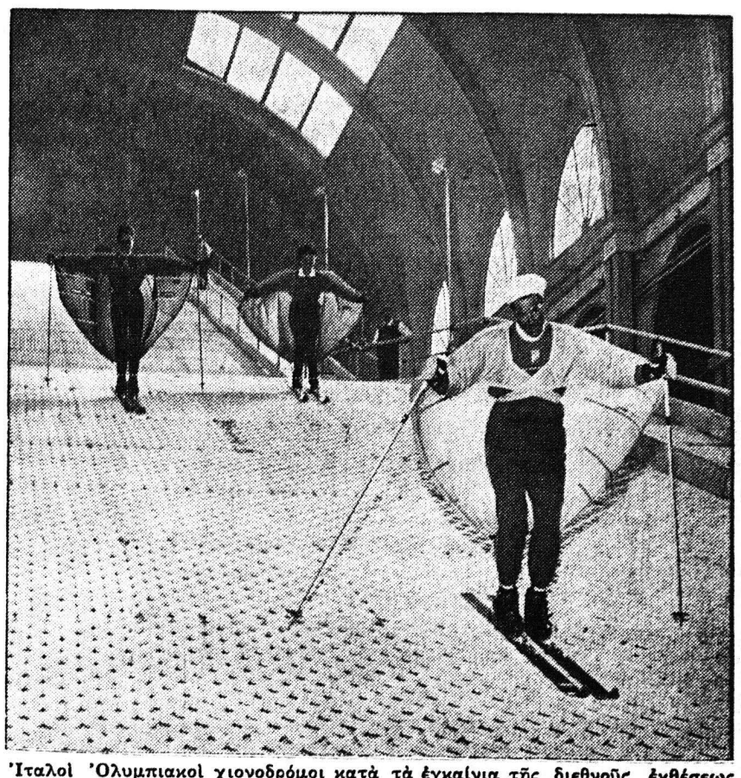

Ἰταλοὶ Ὀλυμπιακοὶ χιονοδρόμοι κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς διεθνοῦς ἐκθέσεως χειμερινῶν σπορ εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκθέσεως τοῦ Ἀλεξάντρα Πάλλας τοῦ Λονδίνου. Ἡ «χιονοσκεπὴς πλαγιὰ» ἀπὸ πλαστικὸ ἔχει μῆκος 80 μ.

Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ἐπὶ τῶν πρώτων κυβερνητικῶν μέτρων

Τὰ πρῶτα μέτρα τῆς κυβερνήσεως τοῦ Κέντρου. Ὁ πρωθυπουργὸς ἐκίνησεν ἀμέσως τὴν διαδικασίαν διαχωρισμοῦ τοῦ Κράτους ἀπὸ τὸ κόμμα. Ἀπηγορεύθη εἰς τοὺς ὑπουργοὺς ἡ ἀσχημία νὰ ἔχουν τὰ πολιτικά των γραφεῖα εἰς τὰ ὑπουργεῖα των. Ἀπηγορεύθη νὰ χρησιμοποιοῦνται τὰ κρατικὰ αὐτοκίνητα διὰτὰς ἰδιωτικὰς ἀνάγκας ὑπουργῶν καὶ κρατικῶν λειτουργῶν. Διετάχθησαν αἱ νομαρχίαι νὰ προτείνουν περισσότερον ὁρθολογιστικὴν κατανομὴν τῶν αὐτοκινήτων, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ διοχετευθοῦν πρὸς τὴν ἐγκαταλειμμένην ἑλληνικὴν ὕπαιθρον. Τὸ κρατικὸν ραδιόφωνον ἐκρατικοποιήθη ἀληθῶς. Ἔπαυσεν ὁ κυβερνητικὸς μονόλογος καὶ ἀκούεται κατὰ κόρον ὁ ἀντίλογος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἔστω καὶ ὁ κακόπιστος. Ὁ θεσμὸς τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀνεστηλώθη μὲ μίαν μονοκονδυλιάν. Δύο φορὰς τὴν ἑβδομάδα θὰ συνέρχεται τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἀντὶ δὶς τοῦ ἔτους, ποὺ τὸ συνεκάλει ὁ ἀναμορφωτὴς τῆς δημοκρατίας κ. Καραμανλῆς. Αἱ παραγωγικαὶ τάξεις καλοῦνται νὰ ἀποστείλουν τοὺς ἐκπροσώπους των εἰς τὸ ἀνώτατον γνωμοδοτικὸν συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ, συσταθὲν διὰ νὰ συζητοῦνται τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς.

Ἐκ τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων μερικαὶ ἐσχολίασαν αὐτὰ τὰ μέτρα καὶ ἄλλαι περιωρίσθησαν εἰς γενικώτερα θέματα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
Ἀλλαγὴ κλίματος

«Τὸ κλίμα τοῦ δημοσίου βίου ἔχει ἀλλάξῃ ἄρδην. Ἔχει κανεὶς τὸ αἴσθημα ὅτι ἔγινε γαλανώτερος ὁ οὐρανός μας καὶ ὅτι λάμπει περισσότερον γελαστὸς ὁ ἥλιος. Αὐτὸ δὲν εἶναι πολιτική. Εἶναι μαγεία. Διότι, ἐπὶ τέλους, δὲν ἔχει συμπληρώση οὔτε 48ωρον βίον ἡ δημοκρατικὴ κυβέρνησις. Ὅλη ἡ ἱστορία της περιορίζεται εἰς τὴν ὁρκωμοσίαν καὶ τὸ πρῶτον ὑπουργικὸν συμβούλιον. Ἐν τούτοις, ὅλοι ἔχουν τὴν βεβαιότητα ὅτι ἤρχισε, πράγματι, νέα ἐποχή.

Ὀσμὴ εὐωδίας πνευματικῆς ἀνεδύθη ἀπὸ τὸ πρῶτον ὑπουργικὸν συμβούλιον. Ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς συγκινήσεως τῶν συνεργατῶν του, ὁ πρωθυπουργὸς ἔδωσε, μὲ ὀλίγας λέξεις, τὸν τόνον τῆς νέας ἐποχῆς. Εἶναι ὁ τόνος τῆς δημοκρατίας. Εἶναι ὁ αὐτοσεβασμὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ σεβασμὸς τοῦ συνανθρώπου. Εἶναι ἡ ἐμπιστοσύνη εἰς τὴν δημιουργικὴν ἀξίαν τῆς Ἑλληνικῆς φιλοτιμίας. Εἶναι ἡ αὐτοπεποίθησις ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ. Καὶ εἶναι ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὡς ἐνιαίου, ζωντανοῦ συνόλου καὶ ὄχι ὡς ἑτεροκλήτου ἀθροίσματος φίλων, ἀφ' ἑνός, καὶ ἀντιπάλων ἀφ' ἑτέρου».

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
«θὰ ἦτο ἀνειλικρινὲς νὰ τὸ ἀποκρύψωμεν...»

«Ὁ κ. Παπανδρέου, ὁμιλῶν πρὸς τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπεγράμμισε μερικὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ συγκρατηθοῦν: Ἐτόνισεν ὅτι κατὰ τὴν περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ κυβερνᾶ τὸν τόπον, ὅλοι οἱ Ἕλληνες θὰ εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν καὶ ἐνώπιον τῶν νόμων. Εἰς τοὺς φίλους του δὲν θὰ παράσχῃ κομματικὰ προνόμια καί, συμβολικῶς, τὰ κομματικὰ γραφεῖα τῶν ὑπουργῶν δὲν θὰ λειτουργοῦν ἐντός τῶν ὑπουργείων. Εἶπεν, ἐπίσης, ὅτι θὰ ὑπάρξῃ συνεργασία μεταξὺ ὑπουργῶν καὶ ὑπαλλήλων καὶ θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀξιοποίησις τῶν ἱκανῶν. Θὰ ἦτο ἀνειλικρινὲς ν' ἀποκρύψωμεν, ὅτι ὅλαι αὐταί αἱ συστάσεις ἱκανοποιοῦν. Ἱκανοποιοῦν, διότι ὁ Ἕλλην πολίτης ζητεῖ τὴν ἰσονομίαν καὶ ἀξιοῖ νὰ εἶναι ἡ Ἀρχὴ ὑπηρέτης του καὶ ὄχι αὐθέντης του καί μάλιστα, κομματικός· διότι ἡ ὕπαρξις κομματικῶν γραφείων ἐντός τῶν ὑπουργείων καὶ εἰς τοὺς ὑπουργικοὺς προθαλάμους ἀποτελεῖ μεγίστην ἀνωμαλίαν καὶ ἐνόχλησιν διὰ τὸν κρατικὸν μηχανισμόν— προϋποτιθεμένου, βεβαίως, ὅτι τὰ κομματικὰ γραφεῖα, λειτουργοῦντα καὶ ἐκτὸς τῶν ὑπουργείων δὲν θὰ ἐπιδιώκουν νὰ ἐπηρεάζουν τὴν λειτουργίαν τοῦ κράτους καὶ νὰ παραχωλύουν τὴν ἰσονομίαν».

ΤΟ ΒΗΜΑ
Προτεραιότης ἀγροτῶν

«Τὸ θεμέλιον καὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἀλλὰ καὶ τῆς ὁριστικοποιήσεως τῆς νίκης τοῦ Κέντρου εἶναι ἡ κατ' ἀπόλυτον προτεραιότητα καὶ ἐντοῖς συντόμοις ὁδὰ στήματος λῆψιν ὅλων τῶν ἐπιγόντων τουλάχιστον μέτρων πρὸς ἀνακούφισιν τῆς πασχούσης ἀγροτικῆς τάξεως».

Η ΑΥΓΗ
«Δ